

Els nens al divan del psicòleg

Ara mateix la proveta de Salt és un combinat fumejant de productes altament explosius que fan plorar els ulls de qui els hauria de tenir més oberts. Lamentablement, el més probable és que, lluny d'esperonar la necessària unitat política, la proximitat de les eleccions municipals l'obstaculitzi. El repte no pot ser més immediat ni més proper: impedir una detonació social que provocaria tants damnificats com innocents. Perquè la immensa majoria de la gent de Salt és més víctima que no pas culpable de la tensió tectònica que sacseja les vides pastera dels nouvinguts i fa trontollar l'arrelament dels veïns de tota la vida. I perquè, sovint, els que tindrien més dret a queixar-se són els més callats de tots, els que no rebenten sessions plenàries i mai cremarien cap contenidor. La diagnosi fa temps que està feta i la llista de culpes i errors, també. Només cal mirar, per exemple, l'origen dels cognoms dels amos de les antigues immobiliàries que van abaixar les persianes després d'omplir-se les butxaques amb els diners dels immigrants apilonats als caus que els adjudicaven. O recordar el paper dels municipis veïns, satisfets amb la mà d'obra barata que la proximitat de Salt els proporcionava i muts i sords a l'hora d'assumir-ne els costos socials. Ni tan sols cal recular gaire en el temps per trobar actituds polítiques forassenyades: ahir mateix, Robert Hernando, dirigent de Plataforma per Catalunya a l'Anoia, escrivia al seu bloc que la mort del menor magribí que va caure per un celobert quan s'amagava de la policia li sap greu "però no tant com la mort de les víctimes de l'atemptat de les Torres Bessones". La guilla ja la tenim a la porta del galliner i, si no ens espavilem, només ens hi deixarà plomissall. Salt és una realitat lletja que quan ens mira a la cara ens hauria de fer envermellir però també és una suma de petits esforços individuals dels que, malgrat tot, no han renunciat a remar cap a la salvació. Com els psicòlegs infantils que hi treballen, una de les professions que els darrers anys ha proliferat a les escoles. Salt ha esdevingut un escenari extrem i és als polítics a qui toca remar. Perquè els nens al divan dels psicòlegs representen una derrota massa severa.

Publicat a:

- El Punt Barcelona 27-01-2011 Pàgina 15
- El Punt Barcelonès Nord 27-01-2011 Pàgina 15
- El Punt Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre 27-01-2011 Pàgina 15
- El Punt Comarques Gironines 27-01-2011 Pàgina 15
- El Punt Maresme 27-01-2011 Pàgina 15
- El Punt Penedès 27-01-2011 Pàgina 15
- El Punt Vallès Occidental 27-01-2011 Pàgina 15

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/362061-els-nens-al-divan-de-l-psicolog.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesOpini%C3%B3&utm_source=rss&utm_medium=mesOpini%C3%B3&utm_campaign=rss